

at der er en eller anden Ting, som træder frem som Særkjende for sin Tid, og jeg kan derfor ikke absolut dadle denne Fremgangsmaade. — Man har sagt, at Skolelærerne og Præsterne vare meget imod Gymnastikken; ja, hvad Skolelærerne angaaer, da troer jeg det nok, thi de ville vistnok gjerne være frie for dette Underviisningsfag; hvad Præsterne derimod angaaer, kan jeg ikke troe det. Det er ellers underligt, at man i denne Sag paabe- raaber sig Præsternes Autoritet; thi jeg synes, at man ellers ikke vil anerkjende dem som Autoritet i saadanne Sager. Naar man iblandt de Herrer, som staae paa Forslagsstillere-ns Standpunkt, vil tage Rigsdagsmanden for det sydvestlige Sjælland (Høgsbro), da meente han, at Gymnastiklærerne maatte have Sands for den aandelige Udvikling; men hertil svarer jeg: Der som man er overbeviist om Rigtigheden heraf, hvorfor da ikke vende Sætningen om? Kan man da ikke med samme Ret sige, at Skolelæreren ogsaa maa have Sands for den legemlige Udvikling? og saa kan man dog til en vis Grad betroe ham Gymnastikunderviisningen. Et radicalet Middel have vi imidlertid hørt foreslaae af en af de Herrer, som ogsaa staaer paa Forslagsstillere-ns Standpunkt, og dette Middel gik nemlig ud paa, at vi skulde lade Sagen gaae saaledes, som den vilde, indtil den blev borte af sig selv. Det var Rigsdagsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Peter- sen), om jeg erindrer ret, der sagde, at inden den Tid kom, at der var truffet nogle af de af den høitærede Cultusminister bebudede Foranstaltninger, saa vilde det være forbi med Gymnastikken. Men, naar Gymnastikken gaaer bort af sig selv, hvorfor vil man saa have denne Lov sat igjennem; lad os da lade Sagen gaae sin rolige Gang og ikke tage Bestemmelse ved Lov i saa Henseende.

Af de andre ærede Herrer, der have udtalt sig, var der to Grupper, der havde faaet let ved at tage Bestemmelse om denne Lov; der var for det Første dem, som betragte Gymnastikken som et overnaturligt Beskyttelsesmiddel, om jeg saa maa sige, der meente, at de, der besad Dygtighed i den, bedre end Andre vilde kunne rebe sig ud af alle mulige Farer, at den

var et Middel til at blive stude mindre paa af Fjenden, et Middel til at kunne springe ned i Afgrunde tilhest, og det saaledes, at kun Hesten knustes, men ikke Rytteren; jeg kan nok forstaae, at Folk, der have saadanne Anskuelse, kunne stemme mod Loven. For det Andet var der dem, der betragte Gymnastikken som noget Ratterligt, som en Gjerning, man drev, der ikke var til nogen Verdens Nytte, og til disse hører den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen); endvidere var der dem, der, saaledes som min ærede Sidsmand fra Bornholm (Rosod), see noget Upassende for en Lærer i at have med Gymnastikken at bestille, da hans hele Virksomhed skulde være rettet paa Mandens Udvikling og ikke paa en Udvælgelse af legemlige Gjæringer, der ikke var for Noget at regne; det glæder mig, at min ærede Sidsmand ikke ogsaa udtalte sig imod at spise og drikke som et ikke aandeligt Krav, som det var for simpelt for Mennesket at give sig af med. See, det er nu ganske aabenbart, at de Mænd, som have disse Anskuelse, kunne tage sig det meget let. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) sagde: Hvad kommer det os ved, naar Rigsdagsmanden for Mariager fortæller, at Grækerne for 2500 Aar siden — det skal forresten snarere være for 2700 Aar siden — gave sig af med de olympiske Lege; hvad kommer det os ved; det var Noget, som passede dengang, men ikke passer nu; det kan være os ligegyldigt, om vore Forsædre dreve Gymnastik eller ikke; thi vi skulle ikke, som vore Forsædre, drage ud paa Eventyr; vi leve ikke af Nov, saaledes som de gjorde. Den ærede Rigsdagsmand sagde endvidere: hvad kommer det os ved, hvad der skeer i England og Frankrig; vi leve jo ikke i England eller Frankrig, vi leve her i Danmark, og det er ganske sandt. Den ærede Rigsdagsmand behandlede Rigsdagsmanden for Mariager (N. Hage), at han betragtede Gymnastikken som et Universalmiddel, der kunde redde for alle Slags Farer og Ulykker. Den ærede Rigsdagsmand siger bestandig, naar det kommer paa Tale at anstille Sammenligning med andre Lande: jeg kjender ikke disse Lande, jeg veed ikke, hvad der skeer i dem, og det kommer heller ikke mig ved; jeg skal kun